

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.38. Reliquiæ non transferantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

Sæculum VI. vero percepisset, hanc prohibitionem
 A. C. 594. quibusdam scandalo fuisse, rursus scrip-
 III. epist. 26. *psit: Id fecimus secundum antiquam No-*
stræ Ecclesiæ consuetudinem; si qui idcir-
co vehementer offenduntur, etiam Pres-
byteris concedimus, ut baptizatos Chris-
mate ungant in fronte absentibus Episco-
pis. Theologorum aliqui ex Auctoritate
 S. Gregorii concludunt; quamvis Episcopus sit Minister ordinarius Sacramenti Confirmationis, a Presbytero tamen per dispensationem administrari posses-
 susque in Ecclesiis Occidentis tunc fuisse
 diversos, quemadmodum hodieque in
 Ecclesia Græca & Latina sunt.

§. XXXVIII.

Reliquiæ non transferantur.

Constantinæ Imperatrici S. Pauli Capiti
 aut aliquam aliam ejus Corporis partem

movere potest, quod Papa hic mentionem faciat de unctioe infantum in pectore cum oleo Catechumenorum, & de Unctioe in Vertice & Chrismate nullam.

An vero Apostoli tam in Baptismo quam in Confirmatione unctioem aliquam adhibuerint, expresse non legimus, at primos Christianos ab Apostolis hos ritus edoctos fuisse, non est dubitandum. In Sacramentario S. Gelasii legitur, quod Presbyteri ab Episcopo Baptizatos & e fonte egredientes Chrismate unxerint in capite, sed nec inde dubium satis solvitur.

tem in Ecclesia, quæ ad Honorem hujus Sæculum VI. S. Apostoli in Palatio Constantinopolitano ædificabatut, collocandam petenti, A. C. 594. respondit S. Gregorius: *Jubes, quæ facere nec possum, nec auderem; nam Corpora SS. Apostolorum Petri & Pauli editis miraculis tam terribilia evaserunt, ut etiam illi, qui accedunt oraturi, magno terrore concutiantur. Cum Antecessor meus aliquod ornamentum ex argento super Sepulchrum S. Petri positum, licet quindecim pedes a Corpore remotum, permutare voluisset, terrifico ostento a proposito absterritus fuit. Cum ego ipse aliqua prope Corpus S. Pauli reparare vellem, & penes Sepulchrum humus altius effodienda esset, illius Loci Præpositus aliqua ossa inventa, quæ tamen sepulchrum non contingebant, in alium locum transtulit, & ecce! tristi visione perterritus subito expiravit. Item cum Antecessor meus loci illius, ubi S. Laurentii Corpus sepultum est, decora restauraturus esset, & terram fodientes, ubi Corpus quiesceret, accurate non scirent, repente aperuerunt Sepulchrum; ecce autem! Monachos & Mansionarios omnes, qui manus operi commodaverant, quod S. Corpus conspexissent, etsi illud non tetigerint, intra decem dierum spatium mors abstulit.*

III. ep. 30.

C c §

Igitur

Sæculum VI. Igitur scias velim, Domina! Roma
 A. C. 594. nos cum Reliquias Sanctorum distribuunt,
 non dividere eorum Corpora, sed in
 xide ponere Sindonem, quæ penes Corpus
 Sancti collocatur, & inde acceptam in Ec-
 clesia, quæ dedicanda est, congrua ven-
 ratione deponi; tot vero ibi miracula pe-
 trari solent, ac si ipsum Corpus illo trans-
 latum fuisset. Ætate S. Leonis Pape,
 quibusdam Græcis de virtute ejusmodi
 Reliquiarum dubitantibus, iussit Vir
 Sanctus tradi sibi scalpellum, cumque
 Sindonem incidisset, sanguis efflavit.
 Hæc Majorum nostrorum fide accepimus.
 Nam non Romæ modo, sed in toto Oc-
 cidente aliquam partem a Sanctorum
 Corporibus avellere Sacrilegium repu-
 tatur. Hinc valde miramur morem
 Græcorum, qui ossa Sanctorum auferre
 dicuntur, vixque huic rei fidem adhibere
 possumus. Annis abhinc duobus aliqui
 Monachi Græci advenerunt, qui mortuo-
 rum corpora in campo Ecclesia S. Pauli
 proximo effoderunt; & ossa reposuerunt.
 In ipso facinore deprehensi, & accuratè
 interrogati, cur istud molirentur, confessi
 sunt, se ossa ista tanquam Sanctorum
 Reliquias in Græciam delaturos fuisse.
 Ob istud exemplum multo magis dubi-
 tare cœpimus, an verum sit, quod ajunt,
 quandoque revera Sanctorum ossa ex
 uno loco in alium transferri. Nempe
 S. Gre

Sanctorum
 Reliquiæ.

S. Gregorius omnes Reliquias de loco Sæculum VI.
 in locum translatas adulterinas suspica- A.C. 594.
 batur.

Tum S. Gregorius sermonem semper ad Imperatricem dirigens prosequitur: *Mandatum istud, cui morem gerere non possum, a tua Indole, ut ego arbitror, non proficiscitur, sed ab instinctu illorum, qui me Augustorum Principum gratia dejectum cuperent. Spero in Dei auxilio susurronum artes apud te non valituras. Ne tamen pium tuum desiderium frustrari videar, mittam tibi sine mora aliquas particulas catenarum, quas S. Paulus in collo & in pede gestavit, multis jam editis miraculis claras; si tamen lima aliquas particulas separare potuero. Sæpe veniunt ad nos, qui talia ramenta petunt. Episcopus limam arripit, & quandoque uno momento particulas aliquas, quandoque diu multumque limando nullas avellit.* Hæc ad Imperatricem Epistola Mensis Junio Indictione duodecima anno 594. data. Inde dispicimus, quid rei fuerint SS. Apostolorum Reliquiæ, quarum mentionem S. Gregorius in pluribus aliis Epistolis facit. Plerumque erat aliquod Brandeum (ita enim dicebantur linteola, quæ aliquamdiu penes Apostolorum Sepulchra deposita fuerant) hæc sequentium Sæculorum ignorantia Corporalia esse credidit. Non nunquam particulae
 cate-

Sæculum VI. catenarum S. Petri aut S. Pauli limatio
 A. C. 595. ne avulsæ Crucibus aut Clavibus aureis
 includebantur. Multæ extant Epistole
 I. ep. 15. 29. in quibus de ejusmodi clavibus mentio
 30. &c. fit, & miracula recensentur.

§. XXXIX.

Episcopus Universalis.

IV. ep. 39. Illud quod dicit S. Gregorius, fuisse qui
 ipsum Imperatricis Gratia privatum
 cuperent, præcipue ad Joannem Patriar-
 cham Constantinopolitanum pertinere
 videtur, quem inter & Papam illo tem-
 pore celeberrima disceptatio orta est.
 Misit Joannes S. Gregorio Acta cujus-
 dam Judicii, quod contra Presbyterum
 Hæresis accusatum pronunciaverat, in
 quibus post singulas ferme lineas titu-
 lum Patriarchæ œcumenici sibi ipsi tri-
 buebat. S. Gregorius etiam hac vice
 ordinem Correctionis fraternæ servat-
 IV. ep. 38. us, Joannem bis per Nuncium suum
 moneri jussit, tum ipse prima Jan. Indi-
 ctione 13. anno 595. ad eum Epistolam
 dedit, quam exorsus est in hunc modum:
*Scis, te Ecclesias pace tranquilla fruere
 inveniisse; nunc vero capere non pos-
 sum, cur tibi in mentem venerit, usurpa-
 re inauditum Nomen, quod omnibus Ec-
 clesiis tuis scandalo esse possit. Illud præ-
 cipue miror, quod, cum ab initio Episco-
 patum*